

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Krzysztof Strzelczyk

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku J.-P. A.

przeciwko U. D.-A.

o zabezpieczenie roszczenia,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 kwietnia 2013 r.,

zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 4 września 2012 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 4 września 2012 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną uprawnionego od postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 28 marca 2012 r., jako niedopuszczalną.

W zażaleniu na to postanowienie uprawniony zarzucił naruszenie art. 398¹ § 1 oraz art. 398⁶ § 2 k.p.c. i wniósł o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione. Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, który przysługuje jedynie w wypadkach wyraźnie wskazanych w ustawie. W myśl art. 398¹ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna przysługuje od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. Postanowienie zaskarżone skargą kasacyjną rozstrzyga kwestę zasadności wniosku uprawnionego o zabezpieczenie roszczenia pieniężnego. Nie stanowi ono zatem postanowienia kończącego postępowanie w sprawie w rozumieniu art. 398¹ § 1 k.p.c., albowiem rozstrzyga kwestię incydentalną. Kończy jedynie etap postępowania w sprawie, związany z wnioskiem o dokonanie zabezpieczenia.

Okoliczność, że jest to jedyna kwestia podlegająca rozstrzygnięciu przez sąd polski, z uwagi na fakt, iż sprawa podlega rozpoznaniu co do meritum przez Sąd w Bazylei, nie stanowi argumentu uzasadniającego przyjęcie dopuszczalności skargi kasacyjnej w niniejszej sprawie. Przytoczone przez skarżącego argumenty poparte orzecznictwem Sądu Najwyższego odnoszą się do stanu prawnego z okresu obowiązywania rewizji nadzwyczajnej oraz kasacji, które zostały zastąpione przez skargę kasacyjną. Nie mogą one zatem stanowić podstawy dla oceny dopuszczalności skargi kasacyjnej przy uwzględnieniu zmiany stanu prawnego. Aktualna linia orzecznicza Sądu Najwyższego w kwestii dopuszczalności skargi kasacyjnej jest jednolita - przyjmuje się, że katalog spraw, w których skarga kasacyjna jest dopuszczalna, wskazany w art. 398¹ § 1 k.p.c. jest zamknięty. Przepis ten nie przewiduje zaś możliwości wniesienia skargi kasacyjnej

na postanowienie w przedmiocie zabezpieczenia, wydane przez sąd drugiej instancji.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.